Ediția jubiliară a JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

UN MERIDIONAL, PRIMUL CAMPION AL PROBELOR NORDICE!

(Urmare din pag. 1)

după 20 km, de campion pînă la mai puțin de 1 minut.

S-au înregistrat trei abandonuri. Starea timpului la ora startului: temperatura zăpezii: —12 grade, a aerului —8,5 grade.

Turneul de hochei, sub semnul echilibrului valoric

Turneul olimpic de hochei a prezentat spectatorilor primele dispute nu mult după terminarea festivității de deschidere. Ba, chiar cei ce au ținut să asiste la acest spectacol de neuitat au pierdut prima repriză a meciului Cehoslovacia — Statele Unite. Întîlnirea a oferit o dispută dîrză, în care a surprins forța de joc și valoarea tinerilor hocheiști americani, foarte agresivi în apărare și iuți în atac. De altfel, echipa Cehoslovaciei a făcut eforturi deosebite, în ciuda unei evidente dominări teritoriale în reprizele a doua și a treia, pentru a se putea detașa și a obține victoria. A fost necesar ca antrenorul Jaroslav Pitner să modifice liniile de atac, să adune în primul său trio ofensiv tot ce are mai bun și să-l aducă din poziția de rezervă pe celebrul Nedomansky în centrul liniei a doua de atac. Acesta a fost punctul forte al echipei cehoslovace, deoarece, de fiecare dată, cînd erau pe gheață Hrbaty, Nedomansky și Holik dominarea echipei lor era netă, americanii făcînd mari eforturi pentru a-l proteja pe excelentul lor portar Rupp.

O plăcută surpriză a oferit numeroșilor spectatori, meciul Canada — R.F. a Germaniei. Reprezentanții „frunzei de artar" au aliniat pe gheața Patinoarului Municipal o echipă nu mult diferită de cea în compania căreia au evoluat hocheiștii noștri cu prilejul turneului întreprins, în decembrie anul trecut, în Canada. Jucătorii vest-germani, manifestînd în continuare forma bună dovedită în jocul cu echipa țării noastre, au opus o rezistență înfocată. Ei au menținut un scor alb în primele 20 de minute de joc, dar apoi o scurtă perioadă de cădere, la începutul reprizei secunde, a facilitat enorm sarcina canadienilor, care într-un interval de 7 minute au înscris 3 goluri, prin Cadieux, Dineen și Mott. A fost singura și, repetăm, scurta perioadă în care jucătorii de peste Ocean s-au detașat mai net. Interesant este faptul că unul dintre cei mai buni jucători vest-germani a fost portarul Schramm, același care a apărat în meciul cu echipa țării noastre. Ceea ce probabil nu știți, este că el a intrat în poarta echipei R.F.G. numai datorită faptului că portarul titular Knauss s-a accidentat chiar în timpul cînd își efectua încălzirea pentru jocul cu hocheiștii români. Forma lui l-a convins pe canadianul Eagen, antrenorul echipei vest-germane, să-l folosească și în viitoarele partide.

Așadar, în prima zi am asistat la două partide, care, în ciuda diferenței de scor (totuși nu prea mari) cu care învingătorii s-au detașat, au fost echilibrate. Ceea ce promite și în continuare întîlniri pasionante.

Un meci tare, și la propriu și la figurat, au oferit formațiile Suediei și S.U.A. Partida s-a încheiat cu victoria meritată a hocheiștilor scandinavi — 4—3 (0—0, 4—2, 0—1) — dar n-a lipsit prea mult ca ea să fi consemnat un scor egal. După o repriză egală sub toate aspectele, în următoarea, suedezii au dominat mai mult, au înscris 4 goluri dar au ratat încă cel puțin tot atîtea. În ultima parte a jocului dominarea lor a fost la fel de insistentă dar cei care au marcat au fost americanii care, în final, au preluat total inițiativa.

În grupa B, care ne interesează direct, a fost înregistrată o surpriză. Iugoslavia a întrecut Japonia la un scor sever 5—1 (2—0, 0—0, 3—1) ca rezultat al unui joc superior, atît în ceea ce privește viteza, cît și concepția tactică. Iugoslavii prezintă o echipă tînără care se anunță un adversar redutabil pentru reprezentativa noastră.

ROMÂNIA—AUSTRIA 3—2 (2—1, 1—1, 0—0).

A fost un meci extrem de disputat, cu un final dramatic, în care ambele formații au ratat ocazii clare. Au înscris Moiș (min. 8), I. Szabo (min. 20), Ștefan (min. 34) pentru echipa română și Schupp (min. 20) și Deljon (min. 33) pentru Austria.

În ultimul meci, U.R.S.S. conduce cu 8—0 în fața R.D. Germane. Partida încă nu s-a terminat. Mai sînt de jucat vreo zece minute.

Peggy Fleming se distanțează de la prima figură impusă!

Tragerea la sorți premergătoare întrecerii patinatoarelor care aspiră la titlul olimpic le-a pus în fața unui greu examen, ele trebuind să deseneze pe gheață figuri impuse de deosebită dificultate (n.r. acestea sînt reprezentate în schița noastră alăturată).

Singura concurentă care a părut complet lipsită de trac la abordarea figurilor din prima zi s-a dovedit a fi dubla campioană mondială, bruna americană Peggy Fleming. După prima figură ea avea avans de 12 p asupra următoarei clasate, fosta campioană europeană Gaby Seyfert. A doua figură — dificilul „rocker" înăuntru — mărea acest avantaj la 40,4 p! O „zestre" care poate s-o scutească de pe acum pe fermecătoarea Peggy de orice emoții în următoarele trei figuri, ca și în proba decisivă, de libere.

Revanșa promisă de Seyfert pare a se produce, mai ales că învingătoarea sa de la Västeras — campioana europeană Hanna Mașkova — evoluează sub forma care i-a adus recent victoria. În rest, austriaca Trixy Schuba confirmă specialitatea sa la impuse, iar a doua concurentă de peste Ocean, roșcata Albertina Noyes, se dovedește și ea redutabilă.

Reprezentanta țării noastre, micuța Beatrice Hușțiu, a luat note destul de bune la prima figură (între 2,6 și 3,1), depășind — printre altele — pe sud-coreeanca Lee, care pînă la sosirea la Grenoble a sportivei noastre era cea mai tînără participantă (12 ani și 6 luni). La a doua figură, însă, Beatrice a pierdut cîteva locuri.

Urmează alte trei figuri impuse, care vor definitiva clasamentul primei manșe a întrecerii.

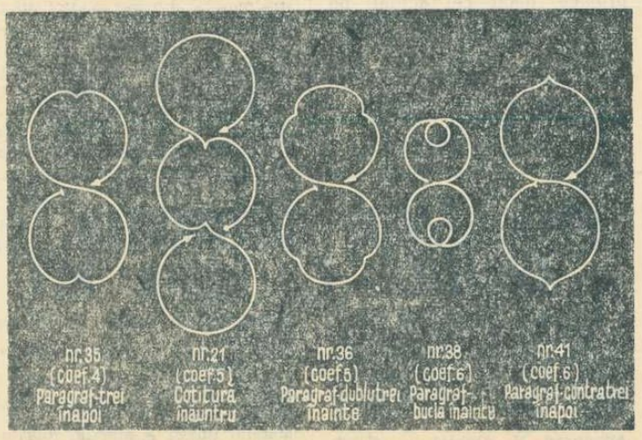
nr.35 (coef.4) Paragraf-trei înapoi
nr.21 (coef.5) Cotitura înăuntru
nr.36 (coef.6) Paragraf-dublutrei înainte
nr.38 (coef.6) Paragraf-bucla înlănțuită
nr.41 (coef.6) Paragraf-contratrei înapoi

Cronici și comentarii de la trimișii noștri speciali

Emanuel VALERIU, Călin ANTONESCU și Dumitru STĂNCULESCU

ACCIDENTE LA CHAMROUSSE

Elicopterele sanitare au transportat ieri de la Chamrousse la Grenoble pe primii accidentați în cadrul antrenamentelor și a cursei non-stop.

Astfel, schiorul nr. 1 al echipei americane, Bill Kidd, socotit printre favoriții coborîrii și ai slalomului, a suferit o entorsă la gleznă. Medicul lotului S.U.A., care l-a consultat, a declarat că în mod sigur Kidd va fi indisponibil pentru cursa de coborîre, dar că s-ar putea să concureze la slalom.

Vest-germana Traudl Walz se află într-o situație mai gravă, ea suferind o fisură de peroneu care o exclude de la competiția olimpică pentru care tînăra schioară s-a pregătit cu asiduitate timp de trei ani.

MEMENTO

Ziaristul austriac ERICH KAMPER, autorul „Lexiconului Jocurilor Olimpice de iarnă", vă prezintă:

30 KM FOND

Din cauza tendinței de specializare, Federația internațională de schi a decis crearea unei „curse mijlocii" de 30 km, între probele de 18 și 50 km, precum și scurtarea probei de 18 km la numai 15 km. Proba de 30 km a fost pentru prima oară disputată, oficial, cu prilejul campionatelor mondiale de la Falun (1954). Numeroși schiori au participat la toate trei probele de fond (de ex. finlandezul Veikko Hakulinen și suedezul Sixten Jernberg, care au și cîștigat, fiecare o dată, cursa olimpică de 30 km). Pînă la Grenoble, schiorii nenordici nu s-au clasat mai bine decît locul 10 (cehoslovacul Matous, în 1956, și germanul Demel, în 1964).

SĂNIUȚE

Ca amuzament de iarnă, săniuța este menționată încă în documente din sec. XVI. Dar prima competiție veritabilă (chiar internațională) a avut loc la 12 martie 1883, pe pista de 3 000 m dintre Klosters și Davos, încheindu-se cu un meci nul între factorul poștal elvețian Minch și studentul australian Robertson. Popularitatea concursurilor de săniuțe este firească, datorită condițiilor nepretențioase ce se cer. C.I.O. a acceptat săniuța ca disciplină olimpică în 1954, în locul skeletonului. Federația internațională de săniuțe de curse, independentă față de cea de bob și tobogganing, a fost înființată în 1957. Dar ciclul campionatelor europene a început încă din 1951, iar al celor mondiale, din 1955 (Oslo). Printre specialiștii probei sînt: austriecii, germanii, polonezii și elvețienii. Prima prezență olimpică: la Innsbruck (1964).

COBORÎRE BĂRBAȚI

Coborîrea este cea mai veche competiție de schi alpin deoarece primul scop al schiorilor din Alpi era să coboare cît mai repede posibil din vîrful muntelui în vale. Calitățile care joacă un rol decisiv în proba de coborîre (în care se pot atinge viteze de peste 120 km pe oră) sînt: curajul, suplețea, reflexul (pentru a putea alege drumul cel mai scurt), o bună pregătire fizică, arta preparării (ceruirii) schiurilor și, în consecință, o bună capacitate de alunecare. Coborîrea figurează pentru prima oară în programul olimpic ca probă propriu-zisă, la St. Moritz (1948). De atunci, a devenit apogeul competițiilor olimpice individuale, datorită beției vitezei, care cuprinde pe concurenți ca și pe spectatori. Francezii Henri Oreiller și Jean Vuarnet, italianul Zeno Colo și austriacul Toni Sailer au fost marii învingători ai probei. Victoria cea mai netă a realizat-o Oreiller (1948): un avans de 4,1 secunde!

★

Ziaristul JACQUES GROSBOIS, comentator sportiv al agenției „France Presse", vă prezintă:

PATINAJ ARTISTIC — FEMEI

Prima campioană olimpică la patinaj artistic a fost Madge Syers (Anglia) în 1908, o celebritate a epocii sale, pe care a dominat-o categoric. (În 1902 ea s-a clasat pe locul secund în campionatele mondiale... masculine!). I-a urmat, în 1920, suedeza Magda Julin-Mauroy, pentru ca în 1924, titlul să revină austriecei Herma Plank-Szabo. Din 1928, pînă în 1936 medalia de aur a intrat, cu regularitate, în posesia norvegienei Sonja Henie, supranumită „zîna gheții" și pe care cinematograful a făcut-o mai celebră. De fapt, în ultima vreme, titlul olimpic a devenit o trambulină pentru lansarea unor vedete ale patinajului profesionist, cele ce evoluează în „revistele pe gheață". Ultima succesoare a Sonjei Henie a fost olandeza Sjoukje Dijkstra care a devenit campioană în 1964.

BOB — DOUĂ PERSOANE

Proba de bob — două persoane a fost inclusă în programul olimpic abia în 1932, cînd echipajul Statelor Unite a cucerit titlul final, urmat de elvețieni. Exact aceeași ordine s-a înregistrat și în 1936, dar Elveția s-a revanșat copios în 1948, ocupînd primele două locuri, înaintea Statelor Unite. În 1952, cei doi rivali au fost lăsați în urmă de echipajul Germaniei. În 1956, o nouă surpriză: titlul olimpic intră în posesia boberilor italieni, care cuceresc și medalia de argint, în timp ce elvețienii trebuie să se consoleze cu medalia de bronz. În 1960, la Squaw Valley, americanii refuză să amenajeze o pîrtie de bob, motivînd că sînt prea puține înscrieri. La Innsbruck, în 1964, își înscrie numele în palmaresul cîștigătorilor o nouă țară: Marea Britanie, urmată de două echipaje italiene.

CONTROLUL ANTI-DOPING...

...a intrat în acțiune prompt, imediat după încheierea cursei de 30 km. Au fost supuși examenului 10 sportivi, primii 6 clasați — în mod obligator — și alți 4, prin tragere la sorți. Comisia care a efectuat analizele nu a dat publicității nici un comunicat. Probabil că totul a fost în ordine...

Fulgi de nea...

● Circulația automobilelor particulare este interzisă pe toate șoselele care leagă Grenoble de stațiunile olimpice. În schimb, organizatorii Jocurilor au pus la dispoziția sportivilor, ziariștilor, oficialilor și, firește, spectatorilor, un număr impresionant de autovehicule: 750 de autocare, 500 de microbuze și 400 de autoturisme.

● Marți seara — în jurul orei 20 — cînd flacăra olimpică a ajuns la Autrans, cartierul general al schiorilor angajați în probele nordice, curentul electric a fost întrerupt în această mică stațiune alpină.

Locul lampadarelor, al becurilor, a fost luat, atunci, de mii de luminări puse la toate ferestrele și, în licăritul lor, vînătorii de munte au urcat pe crestele muntelui Vercors, unde au aprins mari focuri de tabără.

Se spune — și biatliniștii noștri o pot confirma — că, în aceste clipe, Autrans-ul a cunoscut o atmosferă aparte, plină de poezie.

● Febra Jocurilor Olimpice nu i-a cruțat nici pe creatorii din celebra industrie franceză a parfumurilor. Firma „Caron" a lansat cu acest prilej „trusa olimpică" alcătuită dintr-un flacon de apă de toaletă și un flacon de soluție de folosit după bărbierit numită „Pentru un bărbat". Trusa a fost concepută într-un format practic pentru a-și găsi ușor locul într-o sacoșă de sportiv sau într-un rucsac de alpinist.

● Un film dedicat schiului, dar nu atît laturei lui competiționale ci frumuseții lui, desăvîrșită de farmecul inefabil al naturii, a început să ruleze pe ecranele din Paris și din alte orașe franceze, în săptămîna de început a Olimpiadei albe.

Este vorba despre „*Vraja schiului*", o peliculă realizată de austriacul Willy Bogner și care se bucură de un buchet de interpreți excepționali: Jean-Claude Killy, Toni Sailer, Leo Lacroix, Guy Perillat ș.a.

Acest documentar a fost distins cu premiul întîi la cel de-al 22-lea Festival internațional al filmului sportiv de la Cortina d'Ampezzo.

● Contele de Beuamont, președintele Comitetului Olimpic Francez, și colonelul Crespin, n-au putut intra la centrul de presă pentru că nu aveau lipite fotografiile pe cărțile lor de identitate. Simpaticul polițist care ne păzește de curiozitatea publicului nu i-a „recunoscut" și i-a oprit la ușă. Numai prin intervenția șefului biroului de presă s-au lămurit lucrurile. Totuși, polițistul a replicat șefului biroului de presă: „*Nu mi-ați spus chiar dv. să nu las pe nimeni să intre fără legitimație în regulă?*"

Așteptînd încrezători întrecerile de „perechi" Ludmila Belousova și Oleg Protopopov ne oferă această glumă fotografică

Prima medalie de aur

FRANCO NONES

O veche cunoștință de la Poiana Brașov

Franco Nones s-a născut la 1 februarie 1941 (a împlinit, zilele trecute, 27 de ani) într-o mică și pitorească localitate din provincia Trento, Castello di Fiemme. Schiul l-a atras din copilărie și afirmîndu-se în concursurile locale, Nones s-a înscris într-o excelentă școală de schi care se numește „Flacăra de aur din Predazzo". În anii 1964-1966 cucerește titlurile de campion al Italiei în probele de 15 și 30 km, iar în 1967 cîștigă proba de 50 km. Ștafeta clubului său, din care a făcut și Nones parte, a obținut de patru ori titlul de campioană a Italiei. La J.O. de la Innsbruck, Nones a făcut parte din ștafeta țării sale, sosită pe locul 5, iar în proba de 15 km s-a clasat pe locul 10. La campionatele mondiale din 1966, de la Oslo, ștafeta Italiei avînd pe Nones în ultimul schimb a cucerit medalia de bronz. La aceeași competiție, el a ocupat locul 6 în proba care avea să-i aducă, la Grenoble, mult dorita medalie de aur.

După succesul său, Nones a declarat comentatorului televiziuni italiene că victoria repurtată este o încununare tîrzie a unei activități îndelungate pe pîrtiile de schi, a calităților sale

Nones are 1,68 m înălțime, 62 kg, este necăsătorit.

★

Este interesant de știut că în 1963, Franco Nones a fost oaspete al țării noastre, participînd la „Internaționalele" de schi din Poiana Brașov. În proba de 15 km el a sosit pe locul 4, după Marcello De Dorigo, Giuseppe Steiner (ambii Italia) și Petre Dinu (România).

PROGRAMUL ZILEI

Figuri impuse femei	Stade de glace ora 8,30—10		
Bărbați	Chamrousse ora 13—15	Nenning, Zimmermann (Austria), Killy (Franța), Bruggman (Elveția)	12,45-15,00
Individual — Manșa I — Manșa II	Villard-de-Lans ora 9—12	Enderlein și Tierrlich (R.D.G.), Turner (Austria), Gordon (Polonia) — FEMININ Matlak (Polonia), Köhler și Bonsack (R.D.G.), Feistmanti (R.F.G.) — MASCULIN	
Ehipaje de 2 persoane — Manșa I — Manșa II	Alpe d'Huez	Italia, România, R.F.G., Austria	Ora 19—21,35 rezumat
GRUPA A: Cehoslovacia — R.F.G	Stade de glace ora 18	Cehoslovacia	
Canada — Finlanda	Stade de glace ora 22	Canada	
GRUPA B: Norvegia — Franța	Patin. Municipal ora 21.30	Norvegia	

REZULTATE TEHNICE

Clasamentul (neoficial) pe medalii și puncte

	AUR	ARGINT	BRONZ	IV	V	VI	Total puncte
ITALIA	1 (7)	—	—	—	1 (2)	—	9
NORVEGIA	—	1 (5)	—	—	—	—	5
FINLANDA	—	—	1 (4)	—	—	1 (1)	5
U.R.S.S.	—	—	—	1 (3)	—	—	3

PATINAJ ARTISTIC

INDIVIDUAL FEMININ

1. Peggy Fleming (S.U.A.) 373,4 p; 2. Gabriele Seyfert (R.D.G.) 343,0 p; 3. Beatrix Schuba (Austria) 340,7 p; 4. Albertina Noyes (S.U.A.) 340,7 p; 5. Hanna Mașkova (Cehoslovacia) 329,4 p; 6. Sally-Ann Stapleford (Anglia) 317,3 p; 7. Zsuzsa Almassy (Ungaria) 315,6 p; 8. Patricia Dodd (Anglia) 315,0 p; 9. Karen Magnussen (Canada) 314,0 p; 10. Kumiko Okawa (Japonia) 311,5 p;... 31. Beatrice Hușțiu (România) 228,1 p (clasament după 2 figuri impuse).

SCHI FOND

30 KM (7. II.)

1. FRANCO NONES (Italia) 1 h 85:38,2 — campion olimpic, 2. Odd Martinsen Norvegia) 1 h 36:28,9, 3. Eero (Mäntyranta (Finlanda) 1 h 86:55,3, 4. Vladimir Voronkov (U.R.S.S.) 1 h 87:10,8, 5. Giulio de Florian (Italia) 1 h 87:12,9, 6. Kalevi Laurila (Finlanda) 1 h 87:29,8, 7. Kalevi Oikarainen (Finlanda) 1 h 87:34,4, 8. Gunnar Larsson (Suedia) 1 h 87:48,1, 9. Walter Demel (R. F. a Germaniei) 1 h 87:49,2.

Au luat startul 69 concurenți, 66 terminînd cursa.

În cursa de coborîre nonstop cel mai bun timp l-a realizat austriacul Nenning, 2:18,25.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

10365